

90-годишният ловец от Германия Албрехт ШОКС

Като представител на фирмата за ловно оръжие „Блазер“ - Германия, той идва в България преди 26 години. Природата, дивечът, хората, които работят в Ловното стопанство „Росица“ в местността Лъгът, потъват дълбоко в сърцето му. И макар да е ходил къде ли не, „Росица“ остава за него вечната любов. Живее в гр. Исни, в подножието на Северните Алпи, и по образование е агроинженер в областта на млекопреработването. С лова като хоби се занимава от младежките си години. По време на поредното си посещение в ДЛС „Росица“ Албрехт Шокс отстреля поредния си трофей на дива свиня, който е оценен с бронзов медал.

Тук е моето второ „у дома“

- Г-н Шокс, кога за първи път дойдохте в Лъгът и какво бе първото Ви впечатление от Ловното стопанство „Росица“?

- Много добре помня не само годината, но и датата - 30 юли 1992 година. Когато с инж. Иван Недков излязохме из стопанството, аз видях благороден елен какъвто никога не бях срещал! Преброихме разклоненията на рогата му - бяха 26! Стопанството ме грабна с невероятната си природа, а, както видях и с очите си - имаше високи дивечови запаси с отлични трофейни качества. След 1992 г. започнах да водя в стопанството много ловци от Германия и само за четири години стигнаха цифрата 150 души. Самият аз посетих ДЛС „Росица“ 35 пъти. Ако сте пътували из стопанството, сигурно са Ви направили впечатление чакалата и хранилките, разположени по територията му. Направата на гървената им част стана под мое ръководство.

- Сега сте тук за изложбата на трофеите, добити през сезона в Североцентралното гържавно предприятие - Габрово. Как намирате такава събитие?

- Трофейните изложби са не само атрактивни, но са изключително необходими за професионалистите от ловното стопанство. Това е един вид „сверяване на мерника“ в трофейното дело. Не е задължително да се организират огромни национални прегледи, за да се решават текущите задачи на ловното стопанство по отношение на трофеите. В Германия, където такива изложби се наричат просто „гледане на трофеи“, те се провеждат от 80 години. У вас сега се създават традиции и това е много добро начало. Много ми харесва, че колегите раз-

говарят и споделят впечатленията си пред всеки трофей, а ловните водачи професионално защитават извършения отстрел.

- Ловът в Германия е на голяма почит, но в съвременния свят и с разширяващото се въздействие на еколозите не се ли променят нагласите в обществото към този спорт и във Вашата страна?

- Ако питаме германските „зелени“, те ще кажат, че ловът трябва да бъде забранен. Те водят силна пропаганда и обществото е склонно да им повярва. Глиганът и еленът, казват те, са твърде скъпи за нашето общество. А аз питам: „Нима „мерцедесите“, с които пътувате, не са скъпи? Твърдо убеден съм, че не трябва да се поддаваме на натиска им, не трябва да „погребем“ ловното стопанство, не трябва да разрушим традициите в стопанисването на дивеча и съответно в отстрела му. Неприемими трябва да бъдем само срещу незаконния лов и ниската ловна култура на ловците.

- Каква „ловна“ дума научихте в България?

- Браконieri. При първите ми посещения в България, в Лъгът я чувах тази дума постоянно. Излизаме на лов, а Балканът ехти от далечни изстрели. Когато заглеждах въпросително ловните водачи, те отговарях кратко: „Това са браконieri“. После разбрах, че в първите години на демокрацията у вас незаконният лов е бил в разгара си. И още една дума научих - „ракия“, а с нея и „наздраве“.

- При толкова посещения в България намерихте ли нещо, което да Ви е подразнило или

Възмутило в лова?

- Нищо, което да е свързано с ДЛС „Росица“. Но разбрах, че е имало хора, които се опитват да организират нелегален пазар на трофеите на дива свиня. Чувал съм и за опити за черен пазар на трофеите от елени. Ловът на дива свиня ми е любим. Емоциите от него са ми за цял живот и като истински ловец аз осъждам такива действия. Не може едно хоби да се компрометира с такива действия.

- Вие сте от старинното германско градче Исни, където се произвежда ловното оръжие с марката „Блазер“, известно и на нашия пазар.

- Има цели три предприятия в Исни за производство на оръжия - „Блазер“, „Маузер“ и „Зауер“, като на последното основател е пращядо ми. При сегашния ми престой в „Росица“ посетих предприятието „Габинвест“ ЕООД за производство на спортно и ловно оръжие, което е дъщерна фирма на „Blaser Group“ GmbH. То е открито през септември 2018 г., както разбрах, осигурява работа на над 200 души и предполагам, че ще работи със същата прецизност, с каквато се работи в Германия.

- Има ли гори край Вашето градче?

- Типични за полите на Алпите. Даже за известно време ръководех едно частно горско стопанство от 2500 хектара. Основният дървесен вид - 80 %, е смърчът, разпространен до 1100 м н.в., годишният прираст е 14 м³/ хектар. Интересното на това стопанство е, че количеството на валежите е огромно - 2000 мм/м², и силната влага определя спецификата на стопанисването на горите. Преди

пет години силен ветровал повали 32 000 м³ дървесина. Нали се сещате, че в условията на силна влага пагналата дървесина се поврежда с голяма скорост и с големи загуби. Ветровалната маса бе усвоена за 3 години. Ключовата дума тогава за всички беше „Бързо!“.

- Какво бихте пожелали на сегашния директор на ДЛС „Росица“ инж. Иван Степанов?

- Винаги е проблемно да си началник (смее се). Пожелавам му да подхожда към работата си чисто професионално, да използва постиженията на науката в стопанисването на дивеча, да има добро отношение към колектива и винаги да бъде пример за хората.

- Вие отстреляхте преди два дена чудесен екземпляр дива свиня и получихте този трофей, оценен с бронзовия медал. Както виждаме, трофеят е обработен и готов да му се радвате. Доволен ли сте, ще идвате ли пак?

- В случая си направих подарък за 90-ия си рожден ден, който е през януари. Когато бях млад - само на 65 години, идвах много често. Както ви споменах - и с желание, и с любов. Сега правя това удоволствие за себе си малко по-рядко. Ловът е хоби за цял живот и сам човек трудно се отказва.

- Традиционният за нашето списание въпрос: Какво е за Вас природата и гората?

- Домът на човека и дивеча. А в „Длъгът“ е моето второ „у дома“.

**С госта разговаря Светлана БЪНЗАРОВА
Снимка Йордан ДАМЯНОВ**